

2. Latinundervisningen for den nye Linie skulde væsentlig have en grammatisk Karakter og afgive den faste Støtte for al grammatisk Undervisning i Skolen; det er derfor, at man har ladet Faget begynde med et saa stort Timetal i de laveste Klasser, og det er ogsaa alene derfor, at D^rHr. Bestyrere have ønsket at bibeholde den latinske Stil ved Afgangseksamen, hvor den formentes ikke paa nogen Maade at ville virke trykkende, naar den holdes inden for de samme Grænser som nu ved IV. Klasse's Hovedeksamen. Men ved Siden heraf skulde denne Undervisning ogsaa meddele Disciplene et ganske vist begrænset, men derfor ingeniunde ubetydeligt eller betydningsløst Kendskab til den latinske Oldtidslitteratur og særlig til de to Forfattere inden for denne, der have haft størst Betydning for alle de efterfølgende Tider: Cicero og Horatius. Endelig skulde den meddele dem saa megen Sprogkundskab og Sprogfærdighed, at de uden større Vanskelighed ved Selvpøvelse kunde sættes i Stand til at benytte den ældre og yngre paa Latin skrevne Litteratur, som deres senere videnskabelige Studier maatte bringe dem i Berøring med.

3. Matematikundervisningen skulde føres op til Afgangseksamen, for at Disciplene lige til det sidste kunde nyde godt af den paa sin ejendommelige Maade dannende og aandsmødrende Indflydelse, som denne Undervisning kan have. Om Eksamenspensum blev lidt større eller mindre, skulde derimod ikke have afgørende Betydning.

4. Endelig skulde Disciplene føres til at stifte Bekendtskab med Naturvidenskaben i dens forskellige væsentligste Retninger i saa udstrakt Maal, som Tiden i Skolen i det hele tillader det.

Hvad Enkeltighederne i den fremsatte Undervisningsplan angaar, da mener jeg for mit Vedkommende ogsaa i det hele at kunne bifalde Planen, for saa vidt Talen er om de Fag, som jeg forstaa eller tror at forstaa mig paa, — hvad der ganske vist ikke gælder om alle Fag, særlig ikke om Matematik. Jeg véd da ogsaa, at Planen er bleven udarbejdet under Raadsførelse med praktiske Faglærere, endvidere at man ikke har villet sætte Maalet for højt for ikke at komme til kort i Praksis, og at man ved Enkeltbestemmelsernes Opstilling stadig er gaaet ud fra den Forudsætning, at man havde med Elever af Middelslags at gøre. Men jeg skal gerne indrømme, at med Hensyn til Enkeltighederne er Fejltagelse allerstærkest mulig, og at det derfor maatte kunde være rigtigt, at Planen undergik Ændringer paa forskellige Punkter. Paa en Undersøgelse herom skal jeg imidlertid aldeles ikke indlade mig her, idet jeg forudsætter, at Planen vil blive underkastet en yderligere Drøftelse ved kompetente sagkyndige, før den definitivt fastsættes. For Øjeblikket gælder det efter min Opfattelse blot om at besvare Hovedspørgsmaalet: „Skal Tilladelse til at gøre Forsøg med den nye Retning gives eller ikke?“ Og her har jeg ikke et Sekund kunnet være i Tvivl om, hvad jeg vilde svare.

For saa vidt det høje Ministerium nu skulde ville indlade sig paa at udvirke, at den ønskede Tilladelse gives, vilde jeg dernæst gerne tillade mig at henstille, — og Professor Peterfen er i denne Henseende enig med mig —, om det ikke maatte findes rigtigt med det samme at søge udvirket en Bestemmelse om, at Planen for den nye Retning skal underkastes en Revision efter et bestemt, passende Måremaal. Det er jo nemlig et Forsøg med noget helt nyt, der her gøres; og selv om Hovedtanken, som jeg haaber, i det hele maa staa sin Brøde, vil det, hvor omhyggeligt man end søger at træffe Bestemmelserne angaaende Enkelt-